Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

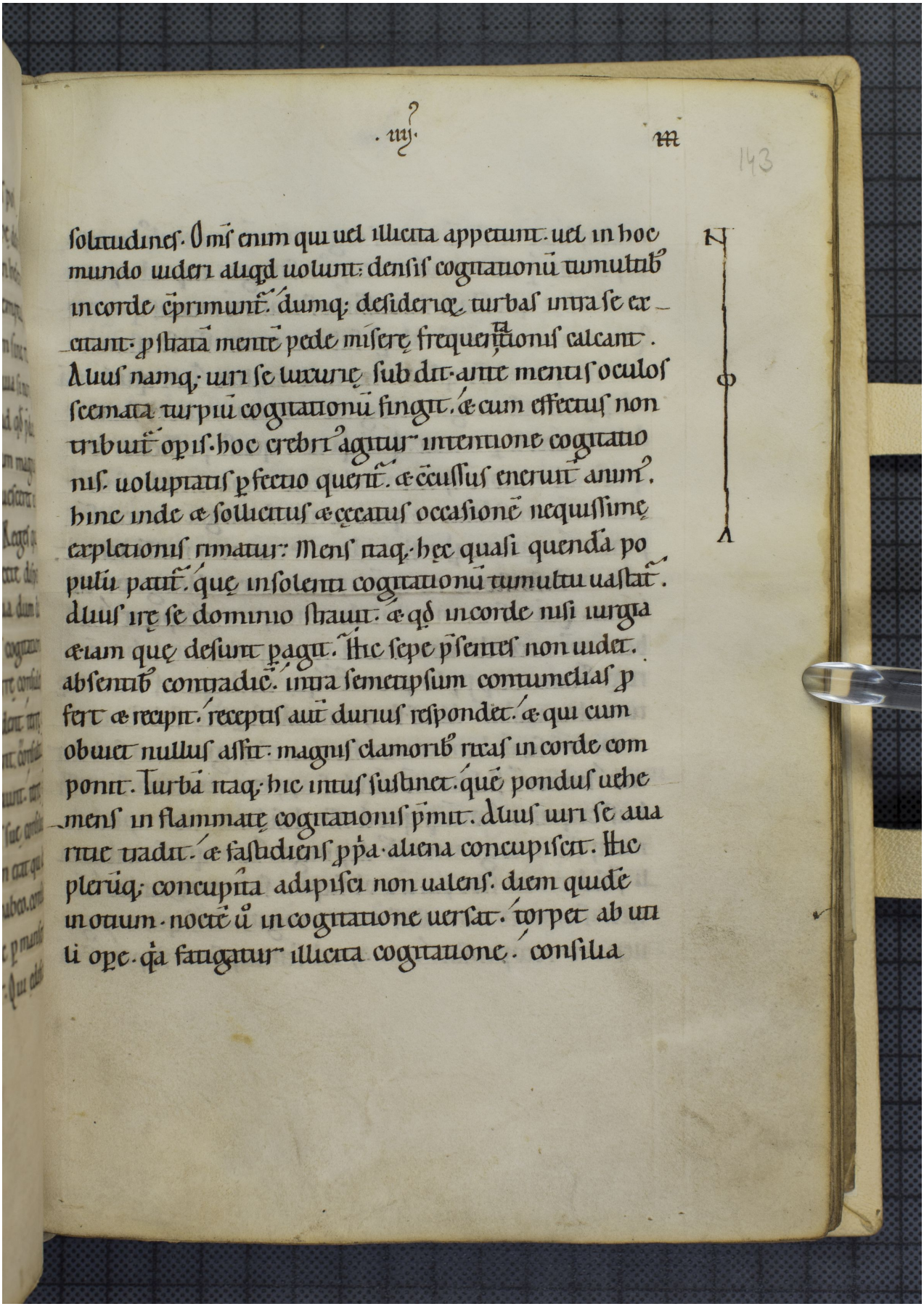

solitudines. Omēs enim qui uel illicita appetunt. uel in hoc
mundo uideri aliqd uolunt: densis cogitationū tumultib⁹
in corde cōprimunt. dumq; desideriorū turbas intra se ex-
citant. pstratā mentē pede miserę frequentationis calcant.
Alius namq; uiri se luxurię subdit. ante mentis oculos
scemata turpiū cogitationū fingit. & cum effectus non
tribuit opis. hoc crebri agitur intentione cogitatio
nis. uoluptatis pfectio querit. & cōcussus eneruit animꝰ.
hinc inde & sollicitus & cęcatus occasionē nequissimę
expletionis rimatur: Mens itaq; hęc quasi quendā po
pulū patit. quę insolenti cogitationū tumultu uastat.
Alius irę se dominio strauit. & qd in corde nisi iurgia
& iam quę desunt pagit. Hic sepe psentes non uidet.
absentib⁹ contradic. intra semetipsum contumelias p
fert & recipit. receptis aut durius respondet. & qui cum
obuiet nullus assit. magnis clamorib⁹ rixas in corde com
ponit. Turbā itaq; hic intus sustinet. quē pondus uehe
mens in flammatę cogitationis pmit. Alius uiri se aua
ritie tradit. & fastidiens ppa aliena concupiscit. Hic
plerūq; concupita adipisci non ualens. diem quidē
in otium. noctē uo in cogitatione uersat. torpet ab uti
li ope. qa fatigatur illicita cogitatione. consilia